

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1524/2016
01.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Станковића и др, због два кривична дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Станковића – адвоката Живојина Вулетића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.233/14 од 09.06.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1195/16 од 03.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 01. фебруара 2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Станковића – адвоката Живојина Вулетића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.233/14 од 09.06.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1195/16 од 03.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.233/14 од 09.06.2016. године, окривљени Кемал Нунић оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. тачка 4. КЗ у вези члана 33. КЗ, а окривљени Драган Станковић због извршења два кривична дела тешко убиство из члана 114. тачка 4. КЗ у вези члана 33. КЗ, за која дела су осуђени, и то окривљени Кемал Нунић на казну затвора у трајању од 20 година, док је окривљени Драган Станковић, пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању по 30 година за свако од извршених кривичних дела, применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 30 година. У ове казне, окривљенима је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 28.03.2014. године, па надаље.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате, и то окривљени Кемал Нунић на име трошкова вештачења износ од 113.891,00 динара и на име трошкова одбране по службеној дужности износ од 754.750,00 динара, укупно 868.641,00 динара, а окривљени Драган Станковић на име вештачења износ од 142.535,00 динара, на име трошкова одбране по

службеној дужности износ од 667.250,00 динара, на име трошкова лечења током боравка у притвору износ од 40.556,00 динара и на име трошкова довођења износ од 1.600,00 динара укупно 861.941,00 динара. Истовремено, окривљени Кемал Нунић и Драган Станковић су обавезани да оштећеној АА накнаде трошкве заступања путем пуномоћника у укупном износу од 335.250,00 динара и то у износу од по 167.625,00 динара сваки, као и судски паушал у износу од по 3.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећена АА, законски заступник иза покојних оштећених ББ и ВВ, је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парнични поступак, а истовремено је одређено да ће се оштећеној по правноснажности пресуде вратити један пар женских минђуша од жутог метала у виду полумесеца које су одузете од ГГ потврдом о привремено одузетим предметима од 28.03.2014. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1195/16 од 03.10.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Кемала Нунића и Драгана Станковића, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.233/14 од 09.06.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Драгана Станковића – адвокат Живојин Вулетић, на основу члана 485. став 2. ЗКП, због „погрешне примене закона“, дакле због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац је у захтеву као разлог подношења само формално означио да је „на чињенично стање погрешно примењен закон“, што би

представљало повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном и његовом браниоцу, међутим у образложењу захтева наводи да изведеним доказима и утврђеним чињеницама није на поуздан начин доказано да је окривљени Драган Станковић извршио кривична дела због којих је оглашен кривим и истиче да код окривљеног није постојао умишљај да се оштећене лише живота, нити је предузео радње које су у узрочно-последичној вези са настанком смрти оштећених, а полемиче и са налазом и мишљењем судског вештака др. Владимира Пилије на околност постојања узрочно-последичне везе поступања окривљеног и повреда које су оштећене задобиле критичном приликом и од којих су преминуле.

Из изнетих навода произилази да бранилац у захтеву у суштини износи сопствену оцену изведених доказа и да нижестепене пресуде суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Поред тога, захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, истицањем да првостепени суд у образложењу на страни 23 не наводи у чему је кривица окривљеног Драгана Станковића у смислу нашошења смртоносних повреда оштећеној ВВ, а која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због којег је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима и браниоцима окривљених, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Драгана Станковића одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2.) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ